

операційну діяльність. Бізнес-процеси у міжнародних компаніях добре налагоджені, високий рівень техніки та технології дозволяє стверджувати про високу якість товарів та їх відповідність міжнародним стандартам. З метою підвищення результативності діяльності у всі функціональні сфери машинобудівного підприємства впроваджуються інноваційні розробки. Однак, більшість новацій розробляється за кордоном іноземними фахівцями, а українські робітники є лише виконавцями.

Позитивне значення іноземне інвестування має також для працівників досліджуваних суб'єктів господарювання. У більшості випадків, розрахунок заробітної плати здійснюється на основі іноземної вільноконвертованої валюти. На фоні знецінення української грошової одиниці спостерігається збільшення розміру оплати праці, що, в свою чергу, призводить до зростання доходів населення країни, їх купівельної спроможності. У міжнародних компаніях популярною є практика корпоративної соціальної відповідальності, яка передбачає створення комфортних умов праці для робітників, надання соціального пакету, можливість навчання та підвищення кваліфікації за кордоном, кар'єрне зростання тощо. Крім того, переваги іноземного інвестування є також і для суспільства. Іноземні інвестиційні проекти допомагають покращити економічну ситуацію в країні шляхом створення додаткових робочих місць, сплати податків до державного бюджету, створення позитивного іміджу України на світовій арені.

Таким чином, можна з впевненістю стверджувати, що залучення іноземного капіталу на вітчизняні машинобудівні підприємства сприятиме створенню конкурентоспроможної продукції, налагодженню ефективних бізнес-процесів на підприємствах, розвитку національної економіки.

Література:

1. Закон України «Про режим іноземного інвестування» від 19.03.1996 № 93/96-ВР. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80>
2. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://dailyviv.com/news/ekonomika/kontsern-nexans-zbuduie-zavod-na-lvivshchyni-28292>

Ірина ШЕВЧУК

Тернопільський національний економічний університет

ПРОЦЕДУРИ ДІАГНОСТИКИ В ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ПІДПРИЄМСТВ ЦУКРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Управління економічною безпекою підприємства повинно базуватися на перспективній оцінці її поточного рівня, так само, як і будь-які зміни в діяльності підприємства необхідно починати з діагностики.

Грецьке слово «diagnosis» перекладається як розпізнавання [1]. Для планування розвитку підприємства необхідно мати уявлення про його реальні можливості та перспективи, ідентифікувати, в якій точці або на якому етапі свого життєвого циклу воно знаходиться.

Економічна діагностика підприємства - це аналіз і оцінка економічних показників на основі вивчення окремих результатів, неповної інформації з метою виявлення можливих перспектив розвитку і наслідків поточних управлінських рішень [2]. Результати діагностики економічної безпеки підприємства є основою для прийняття обґрунтованих управлінських рішень щодо планування стратегії його розвитку.

Предметом економічної діагностики підприємства цукрової промисловості є рівень економічної безпеки суб'єкта господарювання як наслідок економічних процесів і характеристика поточного стану системи; чинники, що викликають зміну результатів господарської діяльності; загрози, які створюють несприятливе середовище розвитку підприємства. Об'єктом експертної системи діагностики є умови та результати діяльності

підприємства.

Економічна діагностика економічної безпеки підприємства як процес включає наступні етапи:

- етіологію (причини та умови виникнення) несприятливих сценаріїв розвитку підприємства з метою нейтралізації, усунення загроз, зменшення ймовірності їх виникнення;
- економічний аналіз з метою отримати кількісну оцінку (кількісний результат) рівня економічної безпеки як орієнтир, що задає напрям подальшого розвитку її системи;
- встановлення діагнозу - форма, етап, рівень стану об'єкта на дату завершення дослідження, порівняння з іншими об'єктами й з нормативними показниками, встановлення наявності відхилень від норми і їх причин, визначення ступеня відхилення й ін.;
- розробку заходів і рекомендацій з усунення симптомів відхилення від норми й підвищення рівня економічної безпеки підприємства;
- моніторинг за динамікою об'єкта дослідження - умов та результатів діяльності підприємства.

Діагностика розглядається як процес розпізнавання і виявлення на основі визначених ознак (ключових оціночних показників, вивчення окремих результатів, неповної інформації) проблем у функціонуванні об'єкта дослідження з метою оцінки наявних тенденцій і виявлення можливих перспектив його розвитку та аналіз варіантів найкращого вирішення виявлених проблем. Складові процесу діагностики економічної безпеки підприємства наведено на рис. 1 [3].

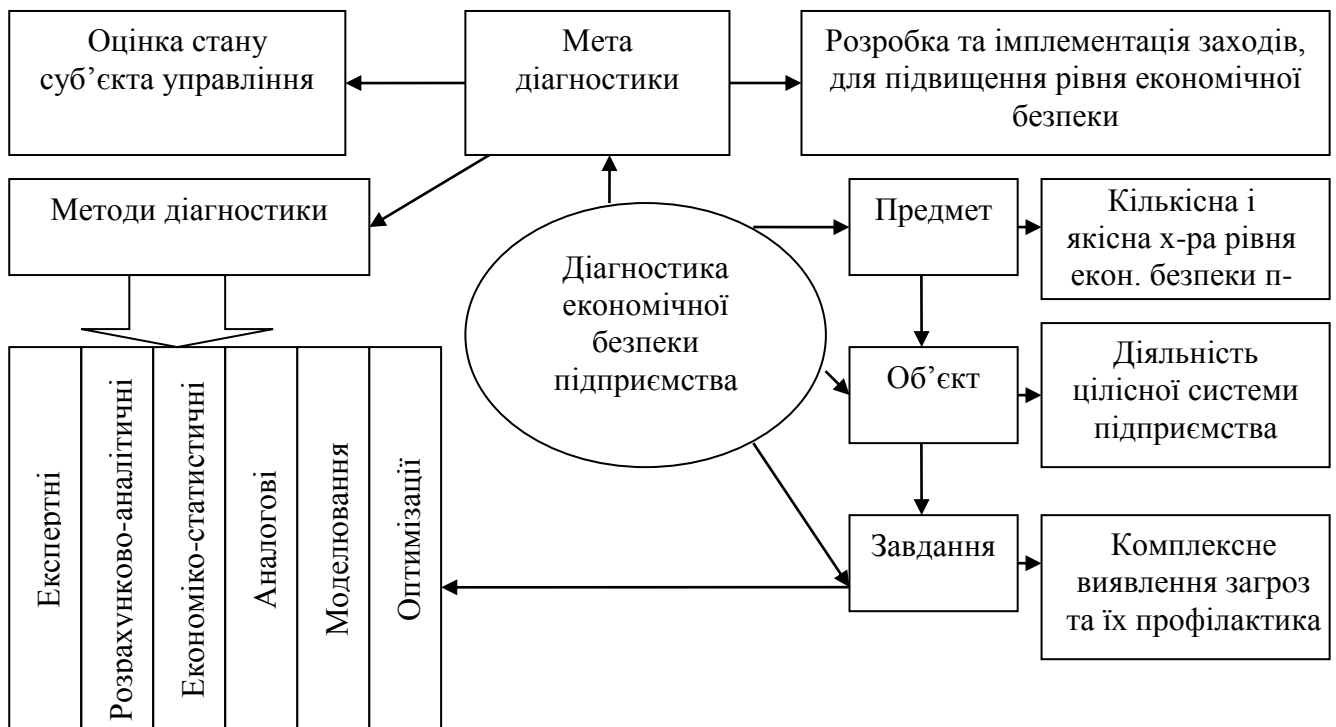

Рис. 1. Складові процесу діагностики економічної безпеки підприємства цукрової промисловості [розроблено автором]

Баланс в діяльності підприємства порушується у випадку прийняття й реалізації будь-якого рішення тобто будь-яких змін. Система безпеки підприємства повинна перебувати у стані постійного очікування сигналів загрози з боку зовнішнього і внутрішнього середовищ та адекватного реагування на них [4]. Як правило, якісний аналіз застосовують через недостатність достовірної інформації про процес чи ситуацію, що аналізується, і ця недостатність робить неможливим застосування інструментарію кількісного аналізу [5]. Проте в процесі управління економічної безпеки підприємства якісному аналізу відводимо іншу роль.

Таким чином на практиці діагностика функціонування системи економічної безпеки

підприємства повинна містити ідентифікацію стану об'єкта дослідження через всебічну оцінку факторів, що його зумовили, визначення тенденцій розвитку системи та оцінку можливостей подальшого розвитку об'єкта.

Література:

1. Забияко С.В. Риск-менеджмент – основа экономической безопасности предприятия / С.В. Забияко, Е.С.Светлова // Защита информации. Конфидент. – 2014. - №3. – С.51-55.
2. Штамбург Н.В. Складові економічної безпеки підприємства / Н.В.Штамбург // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2013. – № 1 (4) – С.23-27.
3. Лук'янова В.В. Сучасний стан теоретичних основ діагностики діяльності підприємства. Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 3, Т. 1. – С.16-18.
4. Копчак Ю.С. Проблеми діагностики фінансового стану і стійкості функціонування підприємства. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/10735>
5. Шевчук О.А. Відображення фінансової діяльності у звітності підприємства в умовах її гармонізації до міжнародних вимог / О.А. Шевчук // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. – Випуск 22. - Кам'янець-Подільський: ПДАТУ, 2014. - Том 2 (економічні науки). – С. 269-274.

Катерина ЯЦИК

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

д.е.н., професор, завідувач кафедри

менеджменту та публічного управління М. М. Шкільняк

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Інвестиції — це прогресивна складова суспільного розвитку. Збільшення обсягу інвестицій у привабливі галузі є одним з стимулів забезпечення процвітання держави в цілому. Інвестиційна діяльність підприємства являє собою частину загальної фінансової стратегії, яка полягає у виборі та впровадженні найбільш ефективних шляхів розширення обсягів активів підприємства для забезпечення основних напрямків його розвитку.

Питаннями управління інвестиційною діяльністю займалися такі учені-економісти як С. Беренс, М. Міллер, А.А.Пересада, В.С. Пономаренко, В.Г.Федоренко. Значний внесок у визначення методів залучення інвестицій, а також способів зниження ризиків пов'язаних із інвестуванням внесли такі вчені як І.О.Бланк, І.І.Вініченко, Т.С.Греськів, І.О.Черваньов.

Управління інвестиційною діяльністю слід розглядати як складову загальної системи управління підприємством. Управління інвестиційною діяльністю – це сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб та держави щодо реалізації інвестицій, тобто воно здійснюється на основі: інвестування недержавним коштом, державного інвестування, іноземного інвестування, спільного інвестування [1, с.223].

Мета управління інвестиційною діяльністю полягає у відображенні майбутнього стану економіки завдяки обсягам інвестицій у виробництво, забезпеченні прибутковості та терміновості досягнення цілей, розробці стратегій інвестиційної діяльності, аналізі економічного стану підприємства та доцільності залучення інвестицій та інші [2, с.85].

Основні завдання в процесі управління інвестиційною діяльністю підприємства полягають у наступному: пошук інвестиційних ресурсів, потрібних для розвитку підприємства і здійснення серйозних інвестиційних проектів, використання наявного на підприємстві потенціалу інвестиційних ресурсів, інвестування проектів, які дають найбільшу віддачу з врахуванням пріоритетних напрямів розвитку економіки країни.

Ефективність управління інвестиційною діяльністю буде досягатись за рахунок покращення інвестиційної діяльності в основних її частинах: організаційна та інформаційна забезпеченість, планування, контроль, моніторинг інвестиційних проектів, проведення фінансових та економічних розрахунків, оцінка ефективності [3].